

Mor als 84 anys el poeta badaloní Joan Argenté

- Gran defensor de la cultura i la llengua catalana, té importants reconeixements entre el seu llegat
- Badalona anuncia que organitzarà un acte d'homenatge a una de les seves figures més rellevants

Sara Muñoz
BADALONA

El poeta, traductor i advocat badaloní Joan Argenté va morir ahir a la seva ciutat natal a l'edat de 84 anys. Nascut al carrer Sant Isidre, on va viure fins que una malaltia mental va malmetre la seva salut, Argenté es va erigir com un gran defensor de la cultura catalana i com un lluitador per la recuperació de l'oficialitat del català.

La seva obra no s'entendria sense el seu pas per l'institut Albéniz, on va tenir com a mestra Maria Aurèlia Capmany, una de les persones que més van influir en la seva passió literària. Després de l'institut va estudiar dret per, més tard, compaginar l'advocacia amb la seva faceta d'escriptor i traductor d'obres franceses i italianes.

La seva obra poètica es va iniciar durant la postguerra, quan va publicar *El temps de tants dits* (1959), guanyador del premi Joan Salvat Papasseit. Seria només el primer d'una sèrie de reconeixements, com el

Joan Argenté, l'any 2011, durant l'acte en què va donar el seu llegat al Museu de Badalona ■ M.M.

premi Carles Riba, l'any 1975, i el Josep Maria de Sagarra de traducció teatral, el 1981. L'any 2006 va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat. Molt arrelat a Badalona, la ciutat disposa des del març d'una biblioteca amb el nom de Joan Argenté.

Ahir es van succeir les

paraules de reconeixement cap a la figura d'Argenté. El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, es va referir al poeta com "un home culte i ple d'inquietuds que defensava amb fermesa la llengua i els Països Catalans". L'alcaldessa de Badalona, Dolors Sabater, va coincidir amb Mascarell, i a

més va remarcar l'equilibri del qual feia gala "en tant que per a la seva obra era molt exigent i buscava l'excel·lència, però després era de tracte amable i proper amb tothom que se li acostava". Sabater va agrair l'acompanyament que la societat civil badalonina ha fet els darrers anys a Ar-

genté i va anunciar que l'Ajuntament organitzarà un acte d'homenatge.

Vidu i sense fills (diuen els més propers que mai no va superar la mort de la seva dona i que aquest fet va contribuir a accelerar la seva malaltia), Argenté va morir en braços de l'escriptor Agustí Pons, fill del seu

cosí germà. Pons va destacar el punt de rebel·lia que tenia Argenté, una persona que "mai no es conformava amb les idees establertes, com resumeix el seu vers *Rere un vel sempre hi ha un altre vel*". "Generós, amable i inconformista –subratlla Agustí Pons– va ser el paraigua de molta gent intel·lectual de Badalona, als quals obria sempre les portes de casa seva." El portaveu de la família ha volgut agrair el tracte i la professionalitat de tot el personal de l'hospital de Can Ruti que ha tingut cura de Joan Argenté en el tram final de la seva vida.

Un altre badaloní molt proper a Argenté és Albert Ibàñez, autor d'un catàleg que inaugura una nova col·lecció local de divulgació sobre personalitats del món de la paraula i les lletres i director de dos espectacles que beuen de textos del poeta traspasat. "La poesia d'Argenté era molt personal, mai no seguia les modes i sovint era un reflex del temps que li tocava viure", assenyala. Ibàñez ha treballat en la recuperació d'un poema inèdit d'Argenté, trobat entre els seus papers i titulat *Til·la, liquen i malvi*. Gran part del llegat d'Argenté roman, des del 2011, al Museu de Badalona.

El seu enterrament tindrà lloc aquest migdia, a Badalona. A les 12 s'oficiarà la cerimònia al tanatori de Can Ruti i, des d'allà, les seves restes es traslladaran al cementiri vell, on serà enterrat. ■

Ajuntament de
la Roca del Vallès

EDICTE

La Junta de Govern Local, en sessió de 30 de juliol de 2015, va aprovar l'acord relatiu al projecte d'obra municipal ordinària titulat "Memòria d'actuacions immediates de millora i manteniment del camí de connexió intermunicipal i entre nuclis urbans, al terme municipal de la Roca del Vallès", el qual literalment diu:

"PRIMER. Aprovar definitivament el projecte d'obra municipal ordinària titulat «Memòria d'actuacions immediates de millora i manteniment del camí de connexió intermunicipal i entre nuclis urbans, al terme municipal de la Roca del Vallès», redactat per l'enginyera tècnica d'obres públiques i enginyera civil Ester de Francisco de Arriba, de PHILAE, Enginyeria de Projectes, SL, amb un pressupost d'execució de seixanta-cinc mil cent vuitanta-un euros amb quaranta-tres cèntims d'euro, IVA inclòs (65.181,43 €).

SEGON. Disposar la publicació del present acord al DOGC, al BOP, en un diari dels de major difusió, al tauler d'anuncis de la casa consistorial i al web municipal, amb expressió del règim de recursos que s'hi poden interposar.

TERCER. Requerir que, amb caràcter previ a l'inici de les obres, s'obtingui autorització, de la Demarcació de Carreteres de l'Estat a Catalunya, per executar aquelles obres que es porten a terme en el tram del camí que discorre per la zona de protecció de l'autopista AP-7.

QUART. Comunicar l'inici de les obres a la unitat d'Inspecció Tordera-Besòs de l'Agència.

CINQUÈ. Posar en coneixement de la Unitat de Servei Tècnic Catalunya Nord (Gas Natural) la data d'inici de les obres.

SISÈ. Donar trasllat d'aquests acords a la Intervenció municipal i a l'Àrea de Territori i Sostenibilitat."

Contra aquest acord, que posa fi a la via administrativa, les persones interessades poden interposar recurs contenciós administratiu davant la jurisdicció contenciós administrativa, en el termini de dos mesos comptats a partir de l'endemà de la seva notificació / publicació, de conformitat amb el que disposa l'article 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciós administrativa.

Així mateix, poden interposar potestativament recurs de reposició, previ al recurs contenciós administratiu, davant l'òrgan que ha pres l'acord en el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la seva notificació/publicació, segons el que disposen els articles 52.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Igualment els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient en defensa dels seus drets i interessos.

La Roca del Vallès, 4 d'agost de 2015
L'alcaldessa accidental,
Rafael Ros i Penedo

OPINIÓ

Jordi Maluquer

La mort d'un poeta

La matinada del 6 d'agost ha mort, als 84 anys, el poeta badaloní Joan Argenté, després d'una travessa dura, amb les facultats minvades, des de la mort ja fa un temps de la seva esposa. Va ser un poeta que va triomfar a la seva petita terra, la seva Badalona natal, que apreciava, omplia els espais de presentació de les seves obres i, fa temps, de les seves representacions teatrals. Deixeble d'una altra badalonina il·lustre, Maria Aurèlia Capmany, també va tenir el reconeixement literari català amb el premi Salvat Papasseit el 1959 i el Carles Riba el 1975. La major part del jurat del Salvat Papasseit ens inclinàvem a la poesia compromesa quan ens va sorgir la *rara avis* d'un registre nou, purament poètic, que ens va trencar els esquemes. *El temps de tants dits*, que era el nom

del recull, es va endur el premi.

Vaig travar íntima amistat amb Joan Argenté: li vaig prologar el llibre *Poema a la Mare Déu del Castell de Gallifa. Advocada de l'Ecologia*, projecte fallit per a una cantata que havia de ser musicada per Leonard Balada, i també el de l'edició de la seva *Obra poètica*. Li havia epilogat, per no posar cap barrera entre poeta i lector, el *Seminocturn, semidiürn*, que és el que va merèixer el Carles Riba. Cadascú té el seu poeta de capçalera, per a mi que admirava els mestres J.V. Foix i Salvador Espriu, als quals havia tractat, el poeta que en cada paraula em despertava un ressò íntim i una identificació conceptual fou en Joan Argenté.

He parlat i he escrit molt sobre aquest poeta, però per definir-lo m'acullo al que Albert Ibàñez ha dit

en el blog de la ILC en què defineix la seva poesia com a "polièdrica i s'ha produït al marge dels corrents i les modes predominants al país, ha trobat la seva força en el poder i la capacitat de les paraules, i sempre ha tingut un punt d'excentricitat, en un intent de trobar l'equilibri que permet als humans de viure en un cert confort amb ells mateixos". Ibàñez ha escenificat també en produccions i exposicions austeres però impecables, el món poètic d'Argenté i va coordinar el número 1 de la col·lecció Betúlia *Joan Argenté. L'home i el personatge*.

Versionador de les poesies de Jacques Brel i traductor de Jacques Prévert, gran recitador de bella veu, Argenté ha deixat un llegat que encara es pot trobar: un disc amb el seu recitat del *Poema de l'Ecologia*, en què el poeta que fa anys en el seu primer llibre deia "Avui/tarda diumenge setembre mal temps esperança" quasi conclou: "Portador de la mort/ no arribo a port ni a sort".